

Ataya

– Şükran Aydođan · 10 Kasım 2016

ATAYA

Bir on kasım sabahı, batmıştı güneş sanki
Sızlayan yüreklerde, gözyaşıydı o anki

Dediler yasta şimdi, bütün gri bulutlar
Onun güzel yüzünü, yıkayacak yağmurlar

Hazan yaprağı gibi, savrulup gidiverdi
Siyah matem renginde, kalplere iniverdi

Her şey aniden oldu, bütün çiçekler soldu
Hayatı terk edişi, meçhule giden yoldu

Boynunu büktü hemen, sarı kasım patları
Tam dokuzu beş geçe, durdurdu saatleri

Beni derinden üzen, ayrılık değil atam
Vefasızlar yüzünden, sindi ruhuma bu gam

Belki şimdi cennetten, hüznle bakıyorsun
Yağmur olup gönlüme, kederle akıyorsun

Ben ki acı içinde, eğdim yere başımı
Gafletimden utanıp, sakladım gözyaşımlı

Adını yüreğimde, Fatihalarla andım
Senin çizdiğin yolda, değişmeyecek ANDım.

Şükran Gulcenaz Aydođan

Onu sevmek her on kasımda yas tutmak değildir.
Onu sevmek hatırasına saygı duymak ve saygısızlık edenlere haddini
bildirmektir..